

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 293

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, DECEMBER 15, 1937

LETO XL — VOL. XL

Kongresman O'Connell iz Montane Irdi, da so ljudje kot je governor Davey odgovorni za današnjo ponovno krizo

Akron, 14. decembra. Na ljudskem zborovanju glede brezposelnosti je imel včeraj tu ognjevit govor kongresman Jerry O'Connell iz države Montane, eden vnetih pristašev novega deala v Washingtonu. Bojeviti kongresman je pozival državo Ohio, da pokaže pot, kako naj se iznebi hinavcev in nazadnjakov v osebah raznih reakcionarnih gubernorjev in županov. Prvi bi moral oditi iz urada miličnik governor Martin L. Davey. Sedaj obstojča depresija po vsej pravici zasluži ime Davey depresija. O'Connell je silovito bečal governorja rad način, kako je postal v jeklarskem štrajku v državi Ohio.

"Ta sadilec dreves," je dejal "O'Connell, "katerega imate za governorja v državi Ohio, je prvi začel z depresijo, ko je zniževal delavske plače. Ali mislite, da morejo ljudje kupovati življenjske potrebščine, če delavcem znižujejo plače, a cene potreb-

ščinam gredo navzgor?" "Vi vsi dobro veste, da se je kriza takoj pričela, ko je bil radi governorja Daveya razbit jeklarski štrajk.

"Narodni problemi, štrajki, delavska vprašanja se nikdar ne morejo rešiti na ta način, da governor stopi k telefonu, pokliče miličnega generala in zapove: razbijte delavski štrajk. Vsak ima od Boga pravico do dela!"

"Nobenega prepira ne bi bilo med American Federation of Labor in med Committee for Industrial Organization, ako ne bi posegali vmes reakcionariji, kakoršen je Davey in ki hujskajo eno stran nad drugo."

O'Connell je prerokoval, da bo do prihodnje spomladi brez dela nadaljnih tri milijone delavcev, kajti kot se je izjavil William O'Neill, predsednik Akron General Tire & Rubber Co., je šel kapital na štrajk proti delavskim organizacijam.

Državna postavodaja odobril milijon za relief

Columbus, 14. decembra. Včeraj je tudi senatna zbornica državne postavodaje odobrila načrt za začasni relief onim okrajem, ki imajo prazne blagajne. Poslanska zbornica je enak načrt odobrila že pretekli teden in jutri bo governor podpisal predlog, ki postane postava. Glasom tega načrta dobi Cuyahoga okraj najmanj \$600,000, da lahko pokrije reliefne potrebščine za mesec december. V poslanski zbornici postavodaje se pečajo sedaj s predlogom, ki zahteva nove davke. Ti davki se bodo porabili za relief tekom prihodnjih dveh let. Davki se bodo vpeljali na sledeče: na pivo v steklenicah, na razne vstopnice in na izredne dobičke raznih kompanij. Ta davki bi prinesel v dveh letih \$12-000,000.

Velik rop

Včeraj dopoldne so prišli trije zakrinkani roparji v skladišče A. & P. verižnega podjetja na 3420 Croton Ave. Dva roparja sta ustrahovala nekako 100 uslužbencev, ki so se nahajali tedaj v skladišču, dočim je tretji izsilil plačilnemu mostru \$6,981, kateri denar je pravkar dospel iz banke za plačilo delavcev. Četrti ropar je čakal zunaj pri volanu avtomobila, s katerim so se roparji odpeljali, predno jim je mogel kdo slediti.

Velik ogenj v Elyriji

V noči med ponedelkom in tokom je začelo goreti v trinadstropnem poslopiju Elyria Dry Goods Co. v Elyriji, Ohio. Ognjegasci so bili štiri ure na delu, predno so ogenj dobili pod kontrolo. Povzročena škoda znaša \$125,000. Samo blaga za obleke je zgorelo v vrednosti \$40,000.

Smrtna kosa

Danes zjutraj je umrl Alfred Albin Eppich. Stanoval je na 706 E. 162nd St. Bil je samec, star 31 let. Podrobnosti jutri.

Dar za Vrt

Podružnica št. 10 SZZ je podarila za Kulturni vrt \$5.00. Od bor vrta se za dar iskreno zahvaljuje.

Green začel z japonskim bojkotom

East Liverpool, Ohio, 14. decembra. William Green, predsednik American Federation of Labor je včeraj od tu apeliral na ves ameriški narod, da začne z bojkotom vsega japonskega blaga. Green je govoril na zboru delavcev, ki so zaposleni v industrijah za izdelovanje ločene posode in porcelana. Japonsko importirano blago najbolj škoduje ameriškim delavcem v tej industriji, ker se prodaja mnogo nižje kot ameriški izdelki radi nizkih japonskih delavskih plač. Pred zborovanjem se je vršila ogromna parada unijskih delavcev in trgovcev. Zažgalo se je mnogo japonskega blaga in 109 trgovcev v mestu in po bližnjih okrajih je pometalo japonsko blago iz svojih trgovin.

30-urno delo na teden zna odpraviti krizo

Max Hayes, znani delavski bорец v Clevelandu in urednik tednika The Cleveland Citizen, je izjavil, da le splošno 30-urno delo na teden more odpraviti problem brezposelnosti iz Amerike. Moderni stroji so ustvarili problem brezposelnosti, ki se ne prestopi, če se stroje ne more odpraviti, je treba delo tako razdeliti, da pride na vsakega nekaj. Današnji delavski položaj v Ameriki je obenem poln upanja, obenem pa žalosten. Dobro za delavce je, ker jih je danes do malega 8,000,000 organiziranih v raznih unijah. Slabo pa je, ker se depresija neprestano ponavlja. Pri hitri organizaciji delavstva tekom zadnjih dveh let, so zašli v delavsko gibanje razni neodgovorni elementi, ki ne poznajo delavske zgodovine. Ti mislijo, da z vstopnino v unijo in rednimi mesečnimi prispevki bodo izvojevali delavcem dobre razmere, a ne vedo, da vzame leta in leta hudih bojev, predno more delavce kaj doseči.

Italijani zadovoljni

Italijanom v Clevelandu se je končno posrečilo doseči, da je mestna zbornica sprejela ime Murray Hill ceste v Marconi cesti. Ob Murray Hill cesti prebiva največ Italijanov. Župan Burton še ni podpisal spremembe. Izjavil je, da se mora najprvo prepričati, če je sprememba postavna. Italijani sedaj tudi zahtevajo, da se spremeni ime Murray Hill Road šole v Marconi šola. Tozadevno dovoljenje mora dati šolski odbor.

Nove uradnice

Društvo Svobod. Slovenke št. 2 S. D. Z. je izvolilo sledeči odbor za 1938: predsednica Nežka Kalan, podpredsednica Vera Koss, tajnica Josephine Petrič, 1231 Addison Rd., blagajničarka Mary Somrak, zapisničarka Josephine Močnik. Nadzornice: Albina Brajdich, Olga Homovec in Jennie Paulin. Zdravnik dr. F. J. Kern. Zastopnica za konferenco SND Nežka Kalan, za Klub društev Helen Mikuš.

Vest iz domovine

Mr. Andy Kotnik, 6612 Bliss Ave. je dobil iz domovine vest, da mu je umrl oče Matevž star 75 let. Umrl je v vasi Vrh pri Ložu. V domovini zapuščila pokojni soprogo Marijo Kotnik, v Clevelandu pa sina Andreja. Naj bo ranjkemu očetu lahka domača zemlja!

Delo in kapital

Zanimiv govor je imel te dni Rev. Harold Gender, pomožni župnik cerkve sv. Filomene v East Clevelandu. Govoril je o delu in kapitalu in je med drugim rekel: "Dočim socializem Karla Marxa obljubljuje odpravo kapitala, pa v resnici socializem kratko poveljuje kapital s tem, da zbira narodno bogastvo pod kontrolo par izbranih voditeljev socializma. V sredini današnjega družabnega nemira naletimo v kapitalističnih krogih na tendenco, da polagajo vzroke delavskih neredov pred vrata delavca. Ena tendenca se razvija v delavskih krogih, ki dolžijo kapital za vse gorje. Kapital že dolgo časa plove proti principu, ki pravi, da ima kapital pravico do vseh produktov in profitov, dokler plačuje delavcem minimalne plače. Toliško so tudi lastniki sužnjev dajali sužnjem. Kapital bi se moral vedno zavedati, da je delavec človeško bitje, ki ima prirojeno pravico izboljšati si svoje stališče na enak način kot kapitalist."

Vedno hujši boji na španski fronti

Madrid, 14. decembra. V Madridu je zapadal visok sneg, da ga že pet let ne pomnijo enakega. Sneg je pokril ruševine, ki so nastale, ko so nacionalisti tekom dveh dni bombardirali mesto. Med tem pa postaja zlasti živahno na aragonski fronti. Na obeh straneh se je začelo kakih dvanajst artilerijskih spopadov. Zlasti hudi boji so se vneli med vladnimi četami in nacionalisti pri Huesci. Dosedaj ni nobena stranka priborila kake zmage.

Nove odbornice

Podružnica št. 32 SZZ je izvolila sledeči odbor za 1938: predsednica Terezija Zdešar, podpredsednica Molly Gregore, tajnica Eva Majcen, 20250 Tracy Ave., Euclid, O., blagajničarka Karolina Kaliopie. Nadzornice: Frances Perme, Jennie Strumbelj in Mary Femec. Zastavoslojina: Ana Mikovich. Duhovni vodja Rev. A. Bombach. Zastopnice za skupna društva fare sv. Kristine: Terezija Potokar, Terezija Zdešar, Mary Kolman in Mary Sintič.

Davey republikanec?

Več mestnih demokratov v državni postavodaji v Columbusu je nasvetovalo demokratu governorju Martinu Daveyu, da kandidira leta 1940 na republikanskem tiketu za predsednika Zed. držav. Davey je imel pred kratkim govor v Washingtonu, tekom katerega se je izjavil, da je novi deal odgovoren za sedanjo depresijo. Toliško je gotovo, da če bo Davey kandidiral prihodnje leto ponovno za governorja, da ne sme pričakovati nobene pomoči od narodne administracije.

Letna seja S. N. D.

V četrtek 16. decembra se vrši letna seja zastopnikov kluba društev S. N. D. Pričetek točno ob 7:30 zvečer v spodnji dvorani SND. Apelira se na vse letošnje in novoizvoljene zastopnike, da se seje gotovo udeležijo. — John Tavcar, tajnik.

Prodajni davek

Državni poslanec Campbell iz Belmonta je v poslanski zbornici postavodaje vložil predlog, glasom katerega dobijo oni trgovci, ki oddajajo znamke za prodajni davek \$3.00 za vsakih \$100.00 kupljenih prodajnih znamk.

Councilmanske pritožbe radi zapravlivosti župana

Cleveland. — Councilman Mudri je tekom zadnje seje mestne zbornice obdolžil župana Burtona silne zapravlivosti. Burton je baje potrošil stotisoče dolarjev več v letu 1937 kot v letu 1936, in vse to je šlo v volivne nameste, da bi bil Burton ponovno izvoljen županom. Mudri je dokazal, da je oddelek za parke potrošil \$155,000 več v letu 1937 kot v letu 1936 in oddelek za javno potrebo pa \$115,000 več kot leto prej. Mudri je obdolžil tudi časopisje, češ da zakriva v javnosti slabo gospodarstvo Burtena in očital je ostalim councilmanom, ker niso nastopili proti zapravlivosti mestne uprave.

Business se je otresel strahu pred vlado

Washington, 14. decembra. Pomožni trgovinski tajnik ameriške vlade Raper je izjavil, da je ameriški business začel zgubivati strah pred vlado in da se že kažejo znamenja, da bodo industrije začele z večjimi deli. Vlada je mnenja, da kakor hitro se posamezniki začnejo zavdati sile ameriškega ekonomskega sestava, se naseli novo zaupanje med narodom. Strah pri industriji izvira predvsem iz sledečih virov: letni inventori, prevelika zaloga blaga na rokah, prodajanje na mala odplačila in znižanje cene raznim predmetom. Inventoriji mnogih industrij so bili pred šestimi meseci zelo visoki, toda blago nakopičeno se je med tem porabilo in nova naročila morajo prihajati v tovarne. Vlada zanika, da bi bilo prodajanje na odplačila nevarno za business. Nevarno je le v onih slučajih, kadar se blago na slepo srečo prodaja, ne da bi trgovec poznal kupca in njegove zmožnosti odplačevanja.

Nov odbor

Društvo Dom št. 25 SDZ, je izvolilo sledeče uradnike za leto 1938: predsednik Frank Perko, podpredsednik Martin Marinsek, tajnik Anton Perušek, zapisničarka Antonia Kastelic, blagajnik Rudolph Poltz. Nadzorniki: Fred M. Filipis, Stanley Legan in Joseph Zakrajšek. Zdravnik dr. A. J. Perko, zastopnica za SND: Antonia Kastelic. Seje se vršijo vsako drugo soboto v mesecu v SND ob 7. zvečer.

Novi uradniki

Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ je izvolilo sledeči odbor za 1938: predsednik John Sušnik, podpredsednik Jos. Hočevnar, tajnik Frank Končan st., zapisničarka Math Penko, blagajnik Louis Judnich. Nadzorniki: John Simončič Jr., John Zupančič iz Edw. Kurent. Zdravnika dr. F. J. Kern in dr. Louis J. Perme.

Mr. John L. Mihelich

Tožbo, katero je lansko leto naperil Mr. Wm. Kennick proti American Home Publishing Co. in katero je zgubilo na dveh višjih instancah, je v imenu American Home Publishing Co. zastopal uspešno naš odvetnik Mr. John L. Mihelich.

K molitvi

Članice Oltarnega društva Marije Vnebovzete so prošene, da pridejo molit k umrli sestri Frances Škufca, 961 E. 143d St. v sredo večer ob pol osmi uri. — Predsednica.

Japonci imajo težke zgube pred Nankingom. Več Angležev ubitih. Močan odpor Kitajcev

Sangaj, 14. decembra. Angleži so prisiljeni ponovno protestirati radi predrznih japonskih napadov na fronti. V bližini kitajskega forta Wuhu so japonske bombe ubile nekega angleškega mornarja in ranile dva častnika vojne mornarice.

Japonska armada in zračna flotila se nahaja na kakih 100 milj dolgi fronti pred Nankingom. Japonci neprestano bombardirajo vse postojanke. Krava bitka za glavno mesto Nanking, se sedaj vrši že četrti dan.

Kitajska vlada je pobegnila iz mesta že pred tremi tedni, toda kitajski brambovci odločno odbijajo japonske napade. Na obeh straneh so žrtve obilne.

Japonci so razvili vso svojo

moč pred Nankingom in so kljub temu v štirih dneh dospeli šele pred ena vrata Nankinga, kjer so pa naleteli na tako močan odpor, da sedaj ne morejo več naprej.

Pri fortu Wuhu so Japonci zadeli tudi angleško topničarko Ladybird, kar je izzvalo hud angleški protest na licu mesta in v Sangaju. Japonski general je odgovoril, da bo streljal na vsako ladjo, ki jo dobi na Jangtse reki.

Kabinetni odsek angleške vlade za zunanje zadeve se je včeraj sestel k izrednemu zasedanju, kaj ukrene glede japonske druznosti. Dosedanji protesti niso nič izdali, ker postajajo Japonci vedno bolj predrzni.

Na Kitajskem zna priti do spopada med ameriški marini in japonski vojaki

Peiping, 14. decembra. Stražarji v tem mestu, ki je nastanjena za varstvo ameriških državljanov, je bila sinoči poklicana, da ostane na zemljišču ameriškega poslanstva in da se noben ameriški vojak ne sme odstraniti iz poslanstva.

Ta odredba je bila narejena, da se prepreči spopad med japonskimi vojaki in ameriški marini, ki so silno razjarjeni, ko so slišali, da so Japonci bombardirali in potopili ameriško topničarko Panay.

Tudi 15. ameriški polk pehote v Tsientsinu je dobil enak povelje. Javna nevolja proti Japoncem se kaže zadnje čase po vseh okrajih severne Kitajske, katere so Japonci dosedaj zasedli.

Angleški in ameriški trgovci

in industrijski interesi se bojijo, da bodo Japonci popolnoma uničili njih podjetja in pritiskajo z vso silo na Zed. države in vlado v Angliji, da naredi konec neznošnim razmeram.

Sangaj, 14. decembra. Japonske čete so včeraj vkorakale v Nanking, glavno mesto Kitajske. Kot naznanja japonsko armadno vodstvo namerava japonska armada prodirati še naprej v notranjost Kitajske.

Voditelji v Zunanji Mongoliji, ki je pod ruskim vplivom, so stopili v stik s preostanki kitajske armade, da se naredi načrt, da se Japonce napade za hrbtom v severni Kitajski. Japonci naznanjajo, da je njih prihodnja točka zavzetje mesta Hančev, 100 milj južno od Sangaja.

Trikrat več za orožje kot v letu 1914

Paris, 14. dec. Statistika, ki jo je izdala Liga narodov, izkazuje, da so razne države v letu 1936 potrošile skupaj \$11,857,000,000 za oboroževanje, ali trikrat več kot pred svetovno vojno v letu 1914. Moštvo stalnih armad znaša danes 8,500,000, pred svetovno vojno pa 6,000,000.

Nov grob

Zadet od srčne hibe je umrl v svojem stanovanju na 1368 E. 40th St. Andrej Radešič, rodom Hrvat, doma iz Rečice pri Karlovcu. Ranjki je bil ves čas dobrega zdravja, star šele 43 let. V terek zjutraj je izjavil, da mu je slabo in že v prihodnjem hipu je umrl. Bil je dober družinski oče, veren mož in miroljuben. Njegova soproga Barbara je doma iz istega kraja. V domovini zapuščala brata Vladka, sestro Katarino in mater. Tu pa zapuščala poleg soproge dva sinova, Martina in Georga in brata Rudolpha. Ranjki je bil član društva sv. Pavla H. K. Z. Pogreb se vrši iz hiše žalosti v petek ob 9. uri zjutraj v cerkev sv. Pavla. Pogreb vodi A. Grdina in sinovi pogrebni zavod. Bodi ranjkemu mirna ameriška zemlja!

Godba Bled

V petek večer se vršijo vežbalne vaje slovenske godbe Bled. Vsi člani so prošeni, da se gotovo udeležijo.

Najdeni ključji

Našel se je šop ključev. Kdor jih pogrša jih dobi na 1067 E. 69th St.

Predsednik General Motors daroval \$10,000,000

New York, 13. decembra. Alfred Sloan, predsednik General Motors korporacije, je včeraj naznanil, da je daroval \$10,000,000 kot ustanovno svoto, da se začne z ekonomskim raziskovanjem razmer. Denar se bo porabil za boljše razumevanje ekonomskih problemov radi katerih trpi danes ves svet.

Iz domovine

Mr. Steve Peterlin, 1089 E. 66th St., je dobil iz domovine vest, da je umrl v Velikih Poljanah pri Ribnici njegov tast Jožef Lunder v častiljivi starosti 85 let. Pokojni je bil poznan kot "Šuštar." Bil je kremenitega značaja, globoko veren katoličan in narodnjak. V vojnem času je bil več let občinski predstavnik v Vel. Poljanah. V domovini zapuščala tri sinove in eno hčer, poročeno Novak. Dva izmed sinov sta duhovnika, g. Viktor je dekan v Kozjem na Štajerskem in g. Louis je župnik v Brusnicah. V Clevelandu zapuščala več sorodnikov in prijateljev. Pokojnega priporočamo v blag spomin. Naj mu bo mirna domača zemlja!

Koledarji

Zakrajškov pogrebni zavod naznanja, da je dobil zalogo stenskih koledarjev za leto 1938. Kdor jih želi naj se zglati na 6016 St. Clair Ave.

Pri sv. Kristini

Zastopniki in zastopnice skupnih društev fare sv. Kristine imajo nocoj večer v navadnih prostorih jako važno sejo. Naj bodo vsi navzoči. — Tajnica.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmašalih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 293, Wed., Dec. 15, 1937

Burton in relief

Meseca junija je zvezna vlada v Washingtonu prenehala z direktnim relifom posameznim državam in mestom. Zvezna vlada daje od 1. julija letos le WPA dela, za katere plačuje, a kar se tiče podpore brezposelnim, da se živijo, to nalogu so morale prevzeti posamezne države in mesta.

Nobena država, nobeno mesto ni bilo pripravljeno za ta korak zvezne vlade. Politikarji, ki so prej trošili denar za potrebne in nepotrebne stvari, so bili močno prizadeti, kajti na nje je padla odgovornost, da sitijo lačne in skrbijo za stanovanja in obleko brezposelnih. To je bilo nekaj povsem novega za mnoge župane in za razne governerje v posameznih državah.

In dočim so skoro vse države precej točno sprejele odgovornost za podporo brezposelnih in so razna večja mesta znala najti vire in dohodke, da pomagajo onim, ki stradajo ne radi svoje krivde, pa je mesto Cleveland v tej zadevi še do danes ostalo neorganizirano. Zdi se nam, kot da bi sedanja mestna vlada smatrala relif za sitno nepotrebno, katere bi se najraje odkrila.

Vzrok je, ker sedanja mestna vlada pod načelstvom župana Burtona nikakor ni simpatična delavskim krogom, ki radi brezposelnosti seveda največ trpijo. To je bil tudi vzrok, da državljani v Clevelandu v novembru mesecu nikakor niso hoteli odobriti deset milijonov dolarjev novih davkov, ker niso vedeli, kako namerava mestna vlada potrošiti ta denar, ali za pomoč brezposelnim, ali za politiko ali za resnične mestne potrebe.

Župan Burton skuša ob vsaki priliki ostreiti se odgovornosti, ki jo ima mesto Cleveland z relifom. Od 2. novembra pa vse do danes, on, kot velika glava med republikanci, išče pri demokratih denar, da bi ga dali za brezposelne. Trikrat se je peljal v Columbus prosit governerja Daveya za pomoč. Štirikrat se je z zrakoplovom peljal v Washington, da prosi velikega demokrata Roosevelta, katerega je tako neznačajno napadal, da kaj stori za Cleveland.

Ponovno in ponovno so povedali gospodu županu v Clevelandu, da zvezna vlada podpira še vedno 23.000 ljudi v Clevelandu s tem, da jim daje WPA dela. In ker drugih del ni na razpolago, mora za ostale brezposelne skrbeti mesto Cleveland. Toda ta stvar našemu županu ne gre v glavo. On zna potrošiti denar, da ustvarja mogočno politično mašino in se pripravlja za republikansko predsedniško nominacijo, toda da bi znal najti denar, katerega bi dal najbolj potrebnim izmed potrebnih, za take stvari naš Mr. Burton ni zmožen, razven ako se mu bo posrečilo pregovoriti Clevelandčane, da mu vržejo v naročje deset milijonov dolarjev v izrednih davkih.

Cleveland potrebuje letno, v razmerah, kot prevladujejo danes, približno šest milijonov dolarjev za relif, to je, za podporo onim, ki so v resnici brezposelni in nimajo nobenih sredstev, da se preživijo. To ni preogromna svota za Cleveland in bi se prav lahko dosegla s tem, da bi se pri mestni vladi malo manj trošilo in če bi imela mestna administracija malo več dobre volje napram siromakom, ki so zašli v brezposelnost brez svoje krivde.

Župan Burton sigurno zapravlja po nepotrebnem čas s tem, da se neprestano vozi iz Clevelanda v Columbus in v Washington, kjer berači denar, katerega bi moral sam imeti pripravljenega za mestne brezposelne. On in njegovi direktorji potrošijo letno najmanj \$15.000 za te brezpotrebne vožnje. Za ta denar bi se letno preživelo najmanj 50 družin.

S skakanjem v Columbus in v Washington župan Burton ne bo nikdar dobil denarja, kajti tako državna kot zvezna administracija imata svoj proračun narejen in vsi poskusi dobiti nadaljnja sredstva za relif so zaman. To bi moral župan Burton že zdavnaj vedeti, toda on očitno rad potuje in leta po zrakoplovih, da mu ni treba sedeti pri dolgočasni županski mizi.

Mi bi svetovali županu Burtonu to-le: On je velik prijatelj veleindustrij, katerim gre na roke ob vsaki priliki. Večjih industrij v Clevelandu je nekako 2.500. Te industrije imajo rezervnega kapitala do \$800.000.000. Ali ne bi mogel župan naprositi te njegove prijateljke, da podarijo samo en procent rezervnega kapitala, to je, \$8.000.000, pa bi pomagal vsem clevelandskim brezposelnim za dve leti? Kompanijam se to ne bi nič poznalo, lačni bi bili nasiteni, a županu ne bi bilo potrebno beračiti v Washingtonu in v Columbusu, pač pa bi se lahko brigal, da se v Clevelandu redno pobirajo smeti, katerih je vsaka hiša do vrha polna.

Kaj pravite!

Že precej časa se ni slišalo, da bi župan Burton plesal polke in štajariše na kakih prireditvah. Pred volitvami pa se je skoro vsak teden kje vrtel, da se je kar kadilo. Kaj to pomeni? To pomeni, da se je g. Burton že sedaj odločil, da ne bo več kandidiral za župana. Če boste pa brali, da se je naš ata župan zopet vrtel s kakim Poljačkom, potem vedite, da bo zopet kandidat. Torej županove polke in štajariše so njegov politični barometer.

BESEDA IZ NARODA

Naš narodni spomenik

Cleveland, O.—No, kaj sem že hotel povedati. O ja, čakajte. Bilo je že pred več leti na neki konferenci v SND. Dobili smo povabilo, da se udeležimo sestanka za nameravani kulturni vrt. Tam se nam je povedalo, da so se že priglasi vse narodnosti. Stavil sem predlog, da se pridružimo tudi Slovenci.

Ne bo mi zamerila Mrs. Nežika Zalokar, naša kulturna delavka, če na tem mestu omenim, kaj je ona takrat rekla. Njene besede so bile, in to sem si še dobro zapomnil: "Če mislimo Slovenci na kulturni vrt, moramo misliti tudi na to, da nas bo stal do \$40.000.00."

In prav je imela! To lahko rečemo danes, takrat se nam je pa ta svota zdela velika. Pa je stal Jugoslovanski kulturni vrt dvakrat toliko in še več, kot je prekovala Mrs. Zalokar. V takem obsegu bi pa Slovenci nikdar ne izdelali tega načrta, če bi nam vlada Zed. držav ne priskočila na pomoč. Tako je vzela vlada 80% vseh stroškov nase. Naš slovenski delež je tako malenkosten, da ga prav lahko zmoremo in se uvrstimo med druge narodnosti v kulturnih vrtovih.

Danes se na stotine in stotine ljudi zanima s prispevki za ta naš narodni spomenik. Največje priznanje pa gre Mr. A. Grdini, ki se toliko trudi, da bo končno ta naš narodni dolg plačan.

Društvom širom Amerike bi priporočal, da na svojih sejah debatirajo o tem in nekaj dajo iz svoje blagajne. Veste, malo je malo, nič je pa nič. Nekaj je takih, ki pravijo, da so napredni in da so poznali in da poznajo Cankarjeve in Gregorčičeve spise, pa ne dajo nič za njih spomenike. Pridite v kulturni vrt, kjer ste vsi dobrodošli in oglejte si spomenike naših slavnih mož tam. Tam recite: Spomenike rad ogledujem, toda zanje nisem pa nič dal.

Bral sem v časopisu, da je dalo samostojno društvo Žužemberk iz Clevelanda \$5.00 za kulturni vrt. S tem je društvo rešilo čast za dolensko stran. Le škoda, da nisem član tega društva, pa sem ponosen nanj vseeno. Pa naj se odnežejo še Ribničani, če se hočejo.

Joe Pograjc.

Lepo se sliši, za vsakega pa ni

Zelo se je razpasla navada takozvanih "bank nite." Povsod se poslužujejo te navade. Zašla je celo v naša podporná društva. Društveni uradniki bi radi čim več članov privabili na društvene seje, pa so se začeli posluževati lepih denarnih obljub.

Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ ima v četrtek 16. decembra svojo letno sejo. Vabljeni je vse članstvo, da se glavne seje udeleži. Razna društva grozijo članstvu z globo, ako se letne seje ne udeleži. Iz Glasila KSKJ zadnjih dveh izdaj posnemam, da je 14 krajevnih društev zagrozilo z globo vsem nemarnim članom, mimo katerih bo šla letna seja brez sodelovanja od njihove strani. Globa je različna, od 25c do \$1.00.

Pri nas ravnamo ravno nasprotno. Mesto da bi grozili s kaznijo, delimo rajši nagrade. V četrtek bo društvo izplačalo na naši letni seji enemu navzočemu vsoto \$30.00 iz društvene blagajne.

Sreča te išče, um ti je dan; našel je boš, če nisi zaspan... Ako pazno premoreš te verze, najdem v njih nekoliko pomote, vaj kar se mene tiče. Ali pa ne ravnaj prav, namreč, čakati bi moral, da bi sreča prišla k meni, mesto da jo lovim okrog. Načrt

sem že napravil, kam bi bilo dobro obrniti \$30.00, ako jih dobim. Po vsestranskem razmotrivanju sem prišel do zaključka, da je boljše zame, da gre nagrada mimo mene, ker je velika nevarnost, da me zadene kap, če bo poklicano moje ime. Navadno za kapje sledi v par urah smrt. Radi \$30.00 pa se mi ne zdi vredno, če zapustiti ta puklasti svet. Radi tega želim, naj nagrado dobi kdo drugi.

Vsi, ki se zanimate za društvo in oni, ki ste radovedni, katerega bo zadela kap, udeležite se seje v četrtek 16. decembra v Slovenskem domu na Holmes Ave., začetek ob sedmih zvečer.

Frank Kovačič.

Slovanov dan

Euclid, O.—V nedeljo 19. decembra popoldne ob treh se zopet nudi občinstvu prav lepa prilika slišati lepo ubrano petje od starih Slovanovih pevcev, ko bo moški zbor Slovan priredil svoj drugi letni koncert v Slov. delav. domu na Waterloo Rd. Vsi posetniki lanskega koncerta se še dobro spominjajo onih, lepo ubranih pesmi, ki so bile podane, od takrat še novega zbora (nov zbor, toda sami stari pevci), ki je občinstvo, sodeč po aplavzu, iznenadil oziroma očaral, ker niso kaj takega pričakovali.

Toliko bolj lahko pričakujete lep program na tem koncertu po enoletnem učenju. Zagotavljam vam, da vam bo ugajal. Na programu nimamo sicer opernih skladb, toda pesmi so izbrane take, da bodo občinstvu ugajale in jih bo tudi v splošnem razumelo. Posebno lepa in pomembna je pesem: Oj Dobrodo, ki bo podana zraven tudi živa slika. To je tisti žalostni kraj na italijanski fronti v zadnji vojni, kjer je na tisoče slovenskih fantov in mož našlo svoj prezgodnji grob. Ta prizor bo marsikateremu ganil srce, ko bo videl, kako so trpeli sinovi slovenskih mater za svobodo slovenskega naroda. Svoboda, kje je?

Zbor Slovan se je že večkrat odzval povabilu kulturnih organizacij ter nastopil na njih prireditvah. Zato tudi upam in pričakujem, da se bo občinstvo odzvalo sedaj ter napolnilo dvorano do zadnjega kotička.

Program bo zelo bogat in raznoličen. Nastopi zbor, solo, kvartet, sekstet in oktet. Zatem pa, da ne bo občinstvo v žalostnem razpoloženju za zvečer, nam bodo podali trije godci-humoristi komičen prizor: županove dolžnosti. Ti godci so: Andy Ogrin (ljubljenički čevljar), Leo Križman in Mike Poklar.

Zatem sledi še par pesmi, nakar se boste smehljajočih obrazov podali v klet, da se okrepčate. Skoro vse točke na programu bodo spremljane z dovršenim J. Nagel orkestrom.

Torej na svidenje v nedeljo popoldne v SDD na Waterloo Rd. Vstopnina 50c, zvečer 25c. S pevskim pozdravom,

F. Požar.

Za kulturni vrt

Po pošti sem dobil pismo in v njem pa list, kjer je bilo označeno, da je iz urada društva Presvetelega Srca Jezusovega št. 172 K. S. K. J. zraven pa ček za \$5.00, kjer tajnica društva naznanja, da je to dar za kulturni vrt. Viditi, no, kdo bi si pač mislil, da bo spet West Park na vrsti. Pa se je oni dan lementala Mrs. Hosta; da West Park tako malo da, da jih je kar sram priti na naše seje. Kaj bi neki bili tako skromni. Korporativno naj pridejo. Vsaj ko bo končna slavnost vrta maja meseca, upamo, da pridejo kar vsi doli. Mr.

Frank Končan, tajnik društva Clevelandski Slovenci št. 14 S. D. Z. je prinesel pa \$5.00, katere daruje to društvo za kulturni vrt. Je dejal, veš, saj smo imeli toliko enih prošelj, pa smo vseeno dali tudi za vrt, za katerega smo že dali prej parkrat. Vem, vem. Je vse zapisano in bo zapisano.

V Girardu imajo pa sicer malo toda agilno društvo sv. Patrika št. 250 K. S. K. J., ki je prav tam na koncu Jednote, a biti niso hoteli zadnji, pa so dali \$2.00 za ta vrt. Mr. Andrej Tekauc, ki je blagajnik pri samostojnem društvu Presvetelega Srca Jezusovega, je prinesel pa \$2.15. To svoto so nabrali člani na seji in jo izročili Mr. Tekaucu, da jo odraja.

Hočeš kaj denarja za vrt, je rekla Mrs. Helena Debevec 1110 E. 72nd St. ter rekla, da dva dolarja. Pa mimogrede si premisli, pa pravi: "Nak, tri bom dala, da veš." Tako vidite. Mrs. Frances Misley iz Chardon, ki je že prej večkrat dala za vrt, je pa dala še \$1.00, da bo žihar sedela na tisti klopci pri Baragi. Mrs. M. O. J. pa \$1.00. Jožetu Jemcu se je pa tako dopadlo poročilo o njegovih "kornih", da je takoj prinesel še \$1.00. Vprašal ga sicer nisem, kako kaj njegovi "korni," ampak iz vedenja bi sodil, da prav dobro. Mr. Joseph Hočevar 7896 Donald Ave. je prinesel pa \$2.00. Saj veste, da zato, ker se mu stvar tako dopade.

Vsem tem društvom, rojakom in rojakinjam, prav lepa hvala in velik Bog plačaj. Who is next?

Oni dan sem bil v Girardu, kamor je šel glavni štab kulturnega vrta, da pokažemo slike, kako se je vrt "bldal." Tam je stvar prav dobro izpadla in je treba dati Girardčanom vse priznanje. Zatem smo bili pa v Newburgu z enako predstavo. Mr. A. Grdina, ki je "Čif" čez premikajoči vrt, je bil z Newburgom prav zadovoljen; je dejal, da bo že nekaj sodelov spet prišlo za vrt, tako kot v Girardu. No, saj nucamo! Mr. Zupančič je dejal: "Ti salebolski Senklarčanje, vi pa zdaj dobro bezljate tam na Senklarju, ko tako leti denar v blagajno." Ja, kaj mislijo v Newburgu, da smo na Senklar cesti oziroma v Senklarskem rajonu od muh?

Torej prav lepa hvala za zanimanje Girardčanom in Newburžancem. Drugo bodo pa že kateri drugi poročali, ko vse bolj tako stvar vedo in so šli dnarce. Jaz le takole kaj zacahnjam na papirju. Pozdrav in hvala vsem.

Jože Grdina.

V Youngstownu

Po novem letu v bližnjem mestu Youngstownu, O., ne bo mogoče dobiti niti 3.2 pive ob nedeljah. Vse gostilne bodo morale biti zaprte. Ob delavnikih bodo gostilne morale zapirati ob 1. uri zjutraj.

MANHATTAN SRAJCE

Trpežo blago, prvovrstno delo in n a j n o večji vzorci je jamstvo v znanih Manhattan srajc. Cene zelo primerne. Velika izbira se dobi v znani domači in zanesljivi trgovini

FRANK BELAJ
6205 St. Clair Ave.

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Gonjaci smo potem dobili vsak po 40 krajcarjev, potem pa še dunajskih klobasic ali hrenovk, katere so jagri kuhali na Zalostni gori.

V te prijetne spomine zatopljen sem hodil po griču in ob potoku. Kako je bilo včasih prijetno, kljub temu, da smo često bosi letali ter si obtokli in opraskali noge. Sedaj moj najboljši drug, Pršinov Lojze, počiva v daljni ruski deželi, tam nekje pri Taškentu, kot so mi povedali Pršinova mati, ko sem jih šel obiskati, da zvem, kako je kaj z Lojzetom.

Tudi gori v Brncu sem stopil, ter si malo ogledal kraj, kjer smo včasih polhe lovili. Zal, da daleč nisem mogel. Nisem imel pač časa, ter sem si le bolj od kraja ogledal Brnco. Lov na polhe je bila pa najbolj prijetna zabava, dasi smo včasih prečuli cele noči v gozdu, kjer smo pekli krompir, pa hodili gledat po pasteh, kako se kaj polhi love. Večkrat sem ujel žive, ki so me kaj hitro seznanili s svojim ostrim zobom.

V Preserju. — Na pokopališču. — Materin grob. — Spomenik padlim žrtvam svetovne vojne. — Spomini na šolo. — Na dolensko stran. — Na Velikih vrh. — Na božjo pot.

Moja pot je bila predvsem v Preserju, tja k župni cerkvi sv. Vida, kjer sem bil krščen, ter ondi prejel sakrament sv. birme in prvo sv. obhajilo. Kako prijetno je bilo nekoč tukaj. Krog in krog cerkve je mironov, kjer počivajo mnogi znanci, prijatelji, daljni in bližnji sorodniki, pa moja mati. Obitelj predvsem je veljal moji obiski, ki jih že 43 let krije hladna zemlja, ter so že prekopani, ker pokopališče ni tako veliko, da bi lahko vsak faran imel svoj grob, ne da se ga prekoplje, da mora prostor dati drugemu. Četudi je v grobu že drugi, vendar ostane kraj materinega groba najznamenitejši za človeka in je bil tudi zame, ko sem zazrl ta prostor najdražjega bitja na svetu. Nisem jih poznal, niti nikdar videl na sliki. Nobena vsota bi ne bila previsoka za materino sliko...

Ne daleč od materinega groba je spomenik padlim žrtvam svetovne bojne iz preserske župnije. Preserski farani so ga postavili ob pokopališkem zidu, da tam še poznim rodovom hemo pripoveduje, kdo vse so bili, ki so padli v svetovni vojni. Tam sem videl imena in slike mojih nekdanjih sošolcev, med njimi mojega najboljšega prijatelja in sošolca Alojzija Sveteta, po domače Pršinovala iz Prevalja. Berem imena: France Vrbec, France Japelj, Alojzij Zitko, Jakob Rogelj, Ivan Debevc itd. Vsi ti so bili moji sošolci. Potem se vrste imena starejših in mlajših. Sredi teh imen in slik je pa velik križ, na njem pa razpet Odrašenik sveta, ki je najlepši in najprikladnejši simbol smrti Nedolžnega. Spomin mi je pohitel tja na nekdanje bojišče, ko so padali fantje in moške, padali od ostrih krogel ter od granat in šrapnelov, kjer je čisto smrt kosila kar na debelo in mnogi so potem umirali od ran ter od pomanjkanja v ujetništvu. Pač so morali tudi ti nedolžni v smrt. Zato je prav lep simbol zanje: Kristus na križu. Preserskim faranom pa vsa čast za tak spomenik, ki so ga postavili svojim faranom, ki so bili žrtve svetovne vojne.

Ogledal sem si tudi ljudsko šolo blizu cerkve. Tja sem pohajal v šolo in sicer najprvo k g. učitelju Matajcu, ki nas je pričel obdelovati pri i pa u,

potem pa naprej dokler nismo bili zreli za nadočitelja Anton Likozarja, ki je bil pozneje šolski nadzornik v Ljubljani. Pri veroučitelju mi je bil dr. Ferdinand Čekal, ki je bil potem iz Preserja premeščen v Ljubljano v stolno cerkev sv. Nikolaja za kanonika. Potem je bil za kateheta kaplan Fran Pavšič, Fran Zega, za njima pa Janko Dežman.

Najbolj strog med vsemi je bil katehet Fran Zega, ki je bil kot kaplan v Preserju. Toda kljub temu smo ga imeli učenci najrajši. Je znal namreč tako imenitno pripovedovati, da je bila tista ura, ko je on poučeval, veliko prekratka. Kadar je on katerega kaznoval, je bilo pa tudi joj, in kdor je bil enkrat tepen od njega, ta je bil redko še v drugič tepen, v tretje pa sploh ne. Njegove palice smo se bali kot ognja. Sicer ni nikdar kaznoval po krivici ali za malenkost. Je moral biti pač tehten vzrok, da je kaznoval. Ko je on vstopil v šolsko sobo, da poučuje, to je nastala taka tišina, da bi prav lahko slišali miš, če bi tekla po podu. Samo pogledal je, pa smo že vedeli, kaj je treba napraviti. Kar v naprej nam je povedal: "Otroci, le pridni bodite, pa mirni, če ne bo tale pela." Pri tem je pokazal svojo "pušpanovko" in to je kar zadostovalo. Potem je pa pričel praviti razne zgodbe, ter nas navdil res lepega vedenja, zlasti pa krščanskega nauka. Pa je to on tudi upošteval, ter napravil nam šolarjem marsikatero razvedrilo in zabavo, ker se je tudi on zabaval z nami in se vselej moško postavil za nas.

Nekoč nam je priredil na Zalostni gori zelo lepo zabavo. Najprvo seve cerkvena slavnost, potem pa prav imenitno kosilo pri cerkovniku. Pa je neka bolj priletna strežnica nekaj godrnjala nad to otroško nepočaknostjo, ter izrekla neko kletvico, ne baš tako hudo. Katehet Zega, ki je imel pa zelo tanka ušesa, je to slišal ter odločno pokaral žensko, "da mojih otrok pa ti že ne boš klela." Po kosilu pa hajdi po griču vprizarjati razne igre. Bil je mož sicer strogi, a tudi zelo dober in pa šaljiv. Menda ga ni bilo izlepa koga, ki bi vedel o Ribničanih toliko kot je vedel kaplan Zega, dasi je bil sam doma iz Kandije pri Novem mestu. Bil je izredno dober pridigar in pa astronom.

Po kratkem odhodu in razgledu domačih krajev, ki so bili zame najbolj zanimivi in pa značilni, sem se odpravil doli na Dolensko stran, odkoder je doma moja žena. Tam v tistih krajih sicer še nisem bil nobenkrat, a hotel sem si to pot kaj bolj ogledati Krko, predvsem pa seve Velike vrhe, o katerih so mi že toliko pravili rojaki v Clevelandu, ki so iz onega kraja. Z dolenskim vlakom se peljem do Grosuplje, ki je menda najbolj važno železniško križišče lepe Dolenske. Tam sta na nastala iz enega vlaka kar dva in sicer jo je eden krenil na Ribnico, potem pa na Kočevje, drugi pa kar naravnost proti Novemu mestu. S tem vlakom se peljem do žalne. Tam si dobim izvoška, ki me je potem potegnili gori na Velike vrhe.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikam izvirnika K. Maya

Položil sem mu palec pod ključnico, prste pa na gornji del lopatice, ki tvori z nadlehtnico ramno kost. Kdor zna ta prijem in ga pravilno uporabi, lahko z eno roko prisili najmočnejšega človeka na kolena. Krepro sem stisnil, zakričal je izvit se mi je hotel, pa ni mogel, bolečina mu je šla skozi mozeg in kosti, padel je na kolena in se zavalil po tleh.

Brat je čul kričanje in prihitel.

"Kaj je, Sander?" je zavzel popraševal.

"Pri Allahu, tega ne razumem! Pomisli, mene, močnega človeka, je z eno samo roko podrl na tla! Najbrž mi je ramo zlomil!"

"Pri šejtanu! Človek!" me je nahnul brat. "Kaj ti je prišlo na misel? Te naj zdrobim?"

Zgrabil me je za sukno in me stresel.

Za pobožnega meniha se sicer res ne spodobi, da bi se pretepal, toda da bi me stresal, ko pobalina, tega pa tudi nisem prenesel.

Zgrabil sem ga za prsi, ga potegnil k sebi, pa spet krepko sunil od sebe, da me je izpustil. Naglo sem se sklonil, mu položil podlaketo po trebuhu navzdol, se po bliskovito vzravnil, ga dvignil in vrget čez glavo po tleh.

Za hip je osupel obležal, pa šinil kvišku in segel po meni. "Se enkrat?" sem dejal in stopil za korak nazaj.

Ujezil me je. In najbrž je zazrl v mojih očeh vse kaj drugega ko krotko pobožnost meniha. Odkočil je, strmel v mene in vzkliznil:

"Človek, ti si ja orjak!" Ponižno sem sklonil glavo. "Tako mi je zapisano v knjigi življenja. Kaj morem za to."

Zakrohotala sta se. "Veš, Bibar," se je režal Sander, "niti sam ne ve, kako močen je!"

Pa Bibar me je sumljivo gledal od temena do opank. "Ni samo močen! Tudi izvežban je! Za take prijeme je treba dolge vaje. Povej, šerif, kje si se naučil takih zagrakov?"

"V Stambulu pri tulečih der- viših," sem dejal skromno. "Pestili in pretepali smo se, kadar nam je bilo dolgčas."

"A tako! Mislil sem, da si vse kaj druga ko pobožen menih! Tvoja sreča! Da si naju mislil prevariti, bi tvoje življenje ne bilo več vredno ko črvček v ptičjem kljuncu!"

Odslej boš sedel med nama! S teboj mora biti človek previden!"

Vrnili smo se in res sta me vzela na sredo. Nista mi več zaupala. Moj položaj se je zelo poslabšal, pa bal se ju vkljub temu nisem. Dva samokresa sem imel v žepu, tudi v najslabšem slučaju sem jima bil kos.

Govorili nismo več. Meni je bilo seveda ljubo, da smo bili

tiho. Za sebe se nisem bal, pač za tovariše. Morebiti mojega obvestila niso našli, morebiti ga je medtem že kdo drug pobral. Vsak hip so utegnili priti. Preprečiti sem moral napad. In ker smo tiho sedeli, je moje vejeno uho lahko že od daleč slišalo topot njihovih nog, vse prej bi jih slišal, nego bi jih Aladžija videla. Pripravljen sem bil na vse, mirno in na videz ravnodušno sem sedel med njima, pa ostro poslušal in bistro prežal na cesto.

Dolgo smo sedeli. Že mi je pojemala potrpežljivost, nemir se me je loteval in ugibal sem, kako bi bilo najbolje ukreniti, ko je zapaketalo.

Tudi Aladžija sta čula glas. "Stoj! Prihajajo!"

Prijel je za čakan. "Ne, pusti! En sam jezdec je!"

Ozrl sem se. Kako sem bil vesel! Omar je bil in pa sam. Našli so listič—!

Počasi je jezdil in s sklonjeno glavo, ni se ozrl ne na desno ne na levo.

Bibar je prijel za puško. "Bi—?"

"Ne! Ni vredno! Nič nima. Revez je, videti mu je!"

Prav nič nista skrivala svojih pravih namenov.

Omar je jezdil mimo, niti enkrat se ni ozrl v gozd. Zelo pametno in previdno se je obnašal.

Spet smo molče čakali. In spet je zatopotalo kopito.

"Nekdo prihaja!" je dejal Sander.

"Tudi tak nemanč!"

"Ga pustiva mimo?"

"Seveda! Ni vredno!"

"Ampak, čuj—, ali bova vse takole mimo pustila?"

"Zaenkrat vse. Pravi šele pridejo. Mogoče, da so že čisto blizu. Čuli bi streljanje."

"Seveda—! Škipetarji, ki so v gozdu skriti!" sem nedolžno pripomnil.

"Budalo!" se je režal Sander.

Očko je prišel. Brezskrbno in malomarno je jezdil mimo nas in njegova zunajost res ni bila taka, da bi dala sklepati na bogastvo.

Halef je bil na vrsti.

Bal sem se za njega. Vranca je jezdil, spoznala bi ga. Saj jima ga je Mubarek gotovo natančno popisal. Zaskomnili bi ju po krasnem konju, ustrelila bi mi Halefa. Do tega ga pa bi seveda davno ne prišlo, prej bi ju sam ustrelil.

Toda boljše je bilo, če sem se izognil prelivanju krvi. In čisto zanesljivo le ni bilo, da ju bom prehitel s samokresom. Odrvniti sem moral njuno pozornost.

Previdno sem prežal na cesto. Tedaj je zapaketalo. Vranec je bil. In že sem tudi opazil Halefa med drevjem. Aladžija ga še nista videla.

Vstal sem.

"Kam?" je robato vprašal Sander.

"K svojemu konju. Spet je nemiren."

"Šejtan naj vzame tvojega konja! Ostani!"

"Meni ne boš zapovedoval!" sem osorno povedal in stopil.

Skočil je na noge in me prijel za roko.

"Stoj, če ne, te —"

Bibar je opazil Halefa.

"Spet prihaja eden! Tiho!"

Sander se je ozrl na cesto.

"Tisoč šejtanov—! Kak konj—! On je, Frank!"

"Ne. Jezdec je premajhen!"

"Pa konj je polnokrven arabski vranec, čista, plemenita kri—! O Allah—! Dirja ko veter —!"

Seveda je dobesedno prav povedal.

Vrancu je bilo ime Rih, kar

res pomeni po arabsko veter. Kolikokrat sem že dirjal na njegovem hrbtu z vetrom za stavo, videl pa še nikoli nisem, kak prelep prizor nudi Rih, kadar hiti v najhujšem diru.

Telo se je skorajda dotikalo tal, nog skoraj videti ni bilo. Griva je vihrala jezdecu krog glave in dolgi svileni rep se je vil po zraku kakor zastava. In vendar se je Rih šele samo igral. Da sem sam sedel na njem, da sem uporabil skrivnost, ki ga požene v smrtni dir, —vse drugače bi se bil letel.

In moj mali Halef je stal v stremenih, daleč nagnjen naprej na vrančev vrat. Njegova in moji dve puški so mu visele po hrbtu. Zada je sedlo si je privezal moj kuftan in moje škornje. Njegov kuftan je plahutal za njim v vetru divjega dirja. Izvrstno je jezdil, krasno. Pot je bila posuta s kamenjem in skalami, za tako dirkanje skrajno nevaren svet! Pa moj Rih še nikdar ni zgrešil koraka. Njegovo ostro oko pa njegova prožnost in gibčnost njegovih nog in mišic je sijajno premagala vsako oviro in težkočo.

In koliko časa je trajalo, da je prediral pot od ovinka do nas? Tako divje naglo je jezdil, da nisem utegnil niti misliti. Komaj da se je na ovinku prikazal in komaj da sem izpregovoril tiste besede, že je bil pri nas in že je šinil po soteski kakor puščica.

Ves razburjen je zgrabil Sander za puško.

"Ustavi ga! Ustrelj ga! Brž brž—!"

Bibar je šinil s puško k licu pomeril. Pa kaj pravim pomeril—

Meriti vobče ni utegnil. Niti sam nisem utegnil zabraniti strela. Strela sta počila, oba hkrati sta ustrelila. Pa kako daleč daleč za Halefom sta odžvižali krogli čez cesto—!

"Za njim!" je kričal Sander. "Tamle spredaj je gozda konec, tam bova laže merila!"

Planila sta po strmini, na mene niti mislila nista več.

Lahko bi se jima bil izmuznil, pa nisem smel.

Naročil sem tovarišem, naj dva tisoč korakov onstran soteske počakajo. Obstali bi sicer ne, pa počasneje bi jezdili, Škipetarja bi jih dohitela in napadla. Zadržati sem ju moral.

Z dolgimi skoki sem planil k šarcema. V hipu sta bila odvezana, izdrli sem jahalno palico in udaril po njiju. Zdivjala sta in zdirjala v goščavo. Kričal sem Aladžijema:

"Sander, Bibar—! Konja sta ušla!"

Zalegalo je, obstala sta, svojih konj le nista hotela izgubiti.

"Priveži ju!" je vpil Sander

"Ušla sta!"

"Kam?"

"Mar vem?"

(Dalje prihodnjič)

V boju s podmornicami

V Sredozemskem morju so neznane podmornice potapljalale ruske, španske in angleške ladje, zaradi česar je bil ves angleški svet razburjen in angleška vojna mornarica pripravila obsežne ukrepe zoper te neznane podmornice. Prav gotovo pa bo vsakogar zanimalo, kako se dandanes vojne ladje branijo sovražnih podmornic, saj se je nekaj časa zdela, da je še tako močna ladja brez moči zoper podmornico, ki pod morskim dnom skrita plove in meče svoje torpede.

Ko so 22. septembra leta 1914 nemške podmornice prvič potopile v teku slabe ure kar tri angleške križarke, takrat je svet postal pozoren na to nevarno orožje. Najbolj so se seveda razburili Angleži, ki pa so takoj začeli iskati sredstva zoper svoje velikega sovražnika. Kakor pripovedujejo, je bilo takrat staremu Edisonu naročeno, naj iznajde kako uspešno sredstvo. Baje je bil ta veliki in stari iznajditelj več mesecev tako rekoč zaprt v svoji delavnici, kjer je delal poseben aparat, ki je omogočil, da je vsaka ladja s tem aparatom že na daleč lahko zaslišala bližajočo se tujo podmornico. Toda ta Edisonova prizadevanja so dolgo trajala. Med tem pa so si Angleži pomagali tako, da so angleške torpedovke in rušilci vlačili za seboj celo napravo, na katero je bila obešena močna ekrazitna bomba. Ta naprava z bombo vred se je seveda vlekla za vojno ladjo globoko pod vodo. Če je torej kje pod morjem bila skrita podmornica, je bomba gotovo zadela ob njo, naker se je užgala in podmornico potopila. Toda ta poskus se menda nikjer ni obnesel.

Kmalu nato so prišle na dan tako zvane vodne bombe, katere so se užgale, kakor hitro je bomba prišla pod določeni vodni pritisk v globočini. Dandanes so te bombe seveda še popolnejše. Če se užge bomba, ki ima v sebi 50 kilogramov razstreliva, njena eksplozija povzroči pritisk kakih 1,000 atmosfer. Čim bolj pa je podmornica oddaljena in čim globlje je, tem manjši je potem na njeno zunanost pritisk eksplozivne bombe. Vendar so te bombe za podmornice silno nevarne. Podmornice sicer prenesejo pritisk kakih 10 atmosfer ali pa še kaj več, mnogo večjega pritiska pa ne more prenesti nobena. In najmanjša poškodba je dovolj, da se mora podmornica ali potopiti ali pa priti na površje, kjer jo potem obdelujejo topovi.

Kajpada je še bolj važno, ugotoviti, kje je tista podmornica, katero je treba obdelavati z vodnimi bombami. Podmornice se namreč znajo dandanes mnogo bolj skrivati, kakor so se

znale med svetovno vojno. Takrat so podmornice spuščale svoje torpede s stisnjenim zrakom, kar pa je povzročilo, da je bila daleč okoli vidna na morju mogočna brazda, ki je potem sovražniku izdala, kje stoji podmornica. Dandanes pa prožijo torpede z električno iskro, zaradi česar je težko dognati, odkod je bil torpedo sprožen. Edisonu se je po dolgem trudu posrečilo napraviti take aparate, ki je bila vsaka ladja z njimi opremljena in ki so ji potem zanesljivo napovedali, ali se odkod bliža taka podmornica. Že leta 1918 so imele ladje tako popolnjenjene naprave, da je lahko človek, ki je sedel na ladji v zaprti kabini, naprej napovedal, ali se podmornica bliža in odkod prihaja. Lahko je napovedal približevanje vsakega parnika, le jadrnic ni mogel tako natančno naznaniti, ker pač delajo na morju manj ropota.

Ta naprava je bila prvotno taka, da so jo ladje vlekle za seboj. Bila je kovinska plošča z membrano. Ta pa je bila zvezana z mikrofonom na krovu ladje. Dandanes pa so poslušalne membrane pritrjene na vsaki strani ladjinega trupa pod vodo. Sedaj so ti poslušalni aparati tako imenitno narejeni, da lahko slišijo podmornico, ki leži na dnu morja, če v njej deluje samo kakaj majhna sesalka, ali pa če se skuša s pomočjo svojih tako tihih elektromotorjev spraviti v pogon.

Če je torej treba dandanes kje zajeti in z vodnimi bombami uničiti kako podmornico, pošljejo nad njo tri ladje s takimi napravami, ki določajo razdaljo vsakebi. Te tri ladje potem plovejo proti šumu, ki ga zaznamuje njihova naprava. Kjer se vse tri ladje srečajo, tamkaj spodaj je gotovo podmornica. Brž z vodnimi bombami nad njo! Zračni ali oljnati mehurčki, ki vstajajo na površje, naznanjajo, da se je na morskem dnu pravkar dokončala žalostna igra in da je podmornico uničenih toliko in toliko človeških življenj.

Narod naš dokaze hrani . . .

Onkraj Soče, na skrajnem zapadu slovenskega ozemlja, so Brda, čudovito lepa deželica. Valoviti griči, na 26 vrhovih cerkvice, po gričih obširni vinogradi in sadovnjaki: to so Brda. Ražtezajo se od Soče do reke Idrije na zapadu, od gore Šabotin do furlanske nižine. V tej deželici prebiva 21.000 ljudi, sami pristni Slovenci.

Učenjak dr. Franc Kos je natančno preiskal zgodovino vasi v Brdih. Značilna je listina iz l. 1181, ki jo je Kos našel v državnem arhivu na Dunaju. Takrat je Hermelinda, opatica v samostanu sv. Marije pri Ogleju, kupila v vasi Števerjan v Brdih mnogo hiš in zemlje. V listini

čitamo imena takratnih Bricev, ki so se zvali Bislav, Budin, Dobruška, Kosar, Stojan, Zdebor. Pri prodaji so bili za priče med drugimi Volkonja, Tihonja, Budinja in Gostinja. Priimki Budin, Kosar, Stojan, Gostiša so se ohranili v Brdih do današnjih dni.

DNEVNE VESTI

5,000 domačij poplavljenih na zapadu

San Francisco, 14. decembra. Silno deževje, ki pada po severni Californiji že neprestano tri dni, je povzročilo, da so izstopile tri večje reke in poplavlje okolico. Uradniki Rdečega križa smatrajo, da je najmanj 5,000 hiš pod vodo. Tisoče akrov rodovitne zemlje je preplavljeno. Dvajset milijonov dolarjev se računa dosežaj povzročena škoda. Dosedaj so bile tri osebe ubite. Reka Sacramento je razbila jezove pri Butte City. 2,000 ljudi je moralo bežati.

V Pennsylvaniji preskušajo 44-urni delovnik

Harrisburg, Pa., 14. decembra. Dne 3. januarja gre v Pennsylvaniji v veljavo nova postava, ki bo vpeljala splošni 44-urni delovnik. Nihče v državi po omenjenem dnevu ne bo smel delati več kot 44 ur na teden. Postava bi morala iti v veljavo že ta teden, toda državne oblasti so odredile 30 dni čakanja, da preiščejo zahteve nekaterih delodajalcev, ki trdijo, da jim bo nemogoče poslovati po 44-urnem delovniku. Računa se, da bo nova postava preskrbela kakim 100,000 sedaj brezposelnim delo.

Bivši španski borec hotel ubiti ministra

Praga, 14. decembra. Policija je sporočila javnosti, da je prišla na sled nekemu bivšemu francoskemu vojaku, ki se je zadnje čase boril na strani španskih socialistov in je v vojni zgubil roko. Dotični je nameraval ubiti francoskega ministra za zunanje zadeve Yvone Delbosa ob priliki, ko bi obiskal Prago. Mož se piše Franz Havel, ki je malo prej pobegnil iz svojega stanovanja v Pragi, predno je policija naredila pogon. Kmalu nato so ga prijeli v neki mali vasi Moravske. Ob enem pa trdi francoska policija, da je bil Havel v zvezi z znanimi vstaši, ki so na-

redili načrt, da se ubije jugoslovanski kralj Aleksander, kar so tudi naredili. Havel je bil identificiran z raznimi upornimi hrvatskimi krogi.

MALI OGLASI

Krvavice so tu!

Imamo izvrstne trde, bele klobase, pa tudi riževe in mesene. Vse danes sveže narejene. Boste prav zadovoljni z njimi. Pošljamo tudi po pošti. 6 za 25 centov.

Mrs. Josephine Russ
951 E. 69th St.

Naprodaj je

pohištvo za obednico. Osem komadov. Cena samo \$10.00. Vprašajte na 6803 Schaefer Ave. Tel. Henderson 4831.

Prošnja!

Članice dr. sv. Neže št. 139 C. K. of O. so prošene, da se udeležijo glavne letne seje v sredo 15. decembra ob navadnem času. Na dnevnem redu so važne zadeve, potrebna je torej navzočnost vseh članic. Sestra tajnica je obljubila eno lepo nagrado za članice, ki bodo navzoče na seji. Bolje je priti na glavno sejo kot pa pozneje kritizirati. Vsaka bi se morala zavedati pomena glavne seje in z navseti pomagati, da se vse dobro uredi za leto 1938. Prijazno vas vabi—Odbor.

ZA OTROKE

Starši kupujejo za otroke vselej dobro opravilo. Kaynee izdelek je znan kot najboljši v trpečnem blagu in najnovnejših v z o r e c i h obleke, srajce in bluže. V vaše zadovoljstvo velika izbira in prijazna postrežba v znani domači in zanesljivi trgovini

FRANK BELAJ
6205 St. Clair Ave.

J. S. WIDGOJ

SLOVENSKE FOTOGRAF

se priporoča vsem za izdelavo vsakodnevni slik po zmernih cenah.
485 E. 152 St.

Odprto ob nedeljah

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom.
5612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

NAZNANILO

Cenjenemu občinstvu naznanjava, da sva na novo odprla
GOSTILNO

na 1194 East 71st Street

Epcej sva jo imela na 6406 Superior Ave. Postreženi boste iz vrstnim pivom in vinom, vsak petek pa serviramo ribjo pečenko. Se tople priporočava

MARY'S CAFE

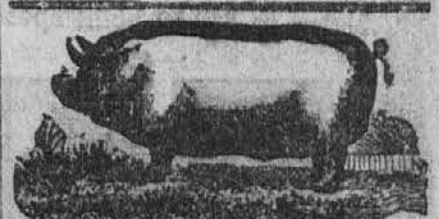
MARY in FRANK BRANDULA lastnika
1194 E. 71st St.

Išče se ženska

za hišna opravila na farmah. Zglašaj naj se na 929 E. 207th Street. (293)

DOBER PREMOG

PO ZMERNI CENI
L. R. Miller Fuel Co.
1007 E. 61st St.
ENdicott 1032

REJENI PRESIČI NARAVNOST IZ DEŽELE

Vrati velikosti, živi ali osnaženi, pregledani od vlade. Meso v kosih, šunkah, plečeta, toins, izvrsten speh. Koljeno vsak četrtke, dopoljeno na dom vsak petek. Dobite tudi izvrstno goveje meso in telečino po cenah na drobno

H. F. HEINZ

VINE ST. WILLOUGHBY, O.
Telephone Wickliffe 110-J-2

Na tej strani vode vidite japonske vojake, ki streljajo na kitajsko naselje pri Lio potoku. Kitajsko vojaštvo je to naselje že prej zapustilo, toda zdej so ostali razni ljudje, ki so zadrževali japonsko armado, da ni kar brez boja zapustila mesta.

STANOVANJA V NAJEM

Sledeča stanovanja se oddajo v najem. Vsako stanovanje ima vse ugodnosti in vsako je novo dekorirano in v najboljšem stanju.

1397 Addison Road, 6 sob, spodaj

887 Ansel Road, za 2 družini, 4 sobe vsaka

548 E. 123 St., 8 sob

3839 St. Clair Ave., za 1 družino

15937 Whitecomb Ave., hiša za 1 družino, 5 sob

Vprašajte pri

The North American Mortgage Loan Co.

6181 St. Clair Ave.

Tel.: Henderson 6063

Železna cesta

ROMAN

Larry ga je pogledal in Neale se je zdržnil.

"Kakopak."

"Da bi te strela! Vedel sem, da ne bo brez tega." Neale je skrcil pesti. "Ali je mrtev?"

"Sodim, da je mrtev, dečko," je zamišljeno rekel cowboy. "Sicer pa nisem pogledal... Po dolgem času se je spet zgodilo, da sem streljal... A zdaj se ples začne, to je prekleto gotovo."

"Daj, daj, pripoveduj," je kričnil Neale; iztrgal mu je pas iz roke in ga je vrgel na posteljo.

"Prav," je dejal Larry in globoko zasopel. "Oni dan sem prišel v brlog Beauty Stantonove in neka zala deklina je jela streljati po meni z očmi. Nu, plesala sva in dobro bi se bila razumela, da so naju pustili pri miru. Pa se je našel človek z imenom Cordy — ba hač in kričal, ki mu to ni bilo po godu. Ker nisem hotel delati Ruby sitnosti — tako ji je namreč ime — sem se držal kot krotko jagnje..." Premolknil je, obrisal si obraz in si omočil ustnice.

"Nu — in?" je nestržno rekel Neale.

"In danes me zagleda Ruby in me pozove na ples. Niti tri minute ni trajalo, da je prihrmel Cordy kakor stekel pes, in še eden z njim, oba do vrha nalita z rdečim žganjem. Strahopetna sodrga, nič drugega ko bluff, to sem vedel. Nu,

seveda, saj nista mogla slutiti kdo sem. Namignila sta, da bi mi utegnili postati prekleto vroče, ako se ne poberem k vragu. In dekle stoji zraven mene, živ posmeh in prezir, oči ima priprte, glavo nagnjeno na stran, in se muza. 'Oh, mi pravi, 'Redy, ali se boš dal vreči skozi vrata? Ta dedec nima nikakih pravic do mene.'"

Neale je napeto pogledal Larryja. Cowboy je pokimal, nato je nadaljeval:

S Cordyjem je bila stvar kmalu opraviljena; ta prekleti osel je segel po svoj pihalnik. Vtknil sem mu ga nazaj in sem ga nekoliko potrepel po ramenu. Do tod je bilo vse v najlepšem redu. Toda Cordyjev prijatelj, napit teleban in strahovit širokousta — ta se je postavil zanj. Tolkanih je rjovel, da je godba prestala svirati in da so malone vsi ušli iz dvorane. Pri vratih so stali in so zijali noter. Toda Ruby je ostala. Pogumno dete je in jutri se spet vidiva."

"Da ti ne pride na um," je rekel Neale. "Podvizaj se, končaj svojo historijo."

"Nu, in mi pravi, govedo: 'Ali boste pustili Ruby pri miru ali ne?'"

"Mislim, da vam je to prebito malo mar," odgovorim kar moči vljudno.

Tedaj se razkošati, kakor bi hotel skočiti čez konja, in zarohni: 'Revolver v roko!'

In jaz, prav nedolžno: 'Zakaj neki, gospod?'"

On pa zableja, da ga vsi slišijo: 'Zato, ker vas hočem preluknjati kakor sito — in ker nikoli ne ubijem človeka, ki nima pihalnika v rokah.'

Tedaj pravim počasi in premišljeno: 'To ni poštna igra, sinko moj; bolj varno bo, da prihranite prvi strel zase.'

A tedaj zatuli mrcina: 'Rdečeglavec!'

To je bilo njegova poguba. Udaril sem ga za uho — z levice. Omahnil je, a padel ni... In nato se je vzravnil in je segel po svoj revolver."

Larry je spet premolknil. Njegov obraz je bil tak, kakor da so ga okrutno razžalili, in grenek posmeh mu je igral okoli ust.

"Ko je telebnil po tleh, sem šele videl, da niti ni utegnili prijeti za držaj... Nu, in kar me jezi — svinčenka ga je prebila od boka do boka in je nato udarila skozi eno tistih tankih sten — in je zadela nek deklo v sosednji hiši. Hudo jo je ranila... Ti osli naj bi vendar imeli debelejšje stene."

Pozneje je slišal Neale isto zgodbo iz Ancilfovih ust; razlikovala se je v nekih bistvenih podrobnostih, ki so zadevale cowbojevo popolno hladnokrvnost. Ancilffe, ki je prisotstvoval spopadu, je rekel, da ni so alkohol, strast ali bahaštvo niti najmanj vplivali na Larryjevo ravnanje. Kot Anglež je imel Ancilffe poseben dar za umno opazovanje in je zato sklepal po tem doživljanju, da je Larry reagiral na položaj, ki zanj ni bil nov.

Neale se je spomnil Slingerlandove opazke v Medicine-Bowu; zdaj se mu je zdelo še verjetnejša nego prej. Hough in še veliko drugih znancev je tisti večer ustavilo Neale; vsi so hoteli govoriti z njim o Larryju Kingu.

Neki Texanci, ki so posetili Benton, so bili spoznali cowboya. Bili so bogati živinorejci in ni jih bilo moči pripraviti, da bi bili kaj povedali, dokler ni bila ura odhoda pred durmi. Larryjevo pravo ime je bilo Fisher. Imel je brata — glasevitega tesaškega razbojnika — z imenom "King Fisher."

Larry je imel od nekaj priredel "Red Fisher," in ko je ostavil Texas je bil na najboljši poti, da postane enak slaven kakor njegov brat. Tesaška tla so postala Redu šele tedaj prevroča, ko je ustrelil nekega policijskega nadzornika. Bil je rojen streljač, znan na vseh farmah od "Ponvišca" do Velike reke. Imel je mnogo prijateljev, jahal je mojstrski in hvalili so ga, da je izvrsten pastir goved. Nihče mu ne bi mogel očitati slabega vedenja ali grde togotnosti; le to je bil, da so ga prsti zmerom srbeli po samokresu in da ga je usoda vsak trenutek zaplela v kak prepir. Nalik magnetu je pritezal nesrečo. Njegov rdeči lasje so bili tarča zbadljivkam in posmehovanju vseh teh pretepačev in prav ta slabost ga je delala občutljivega in nevarnega. Texas, dežela streljačev, je poznala le malo junakov, ki bi ga bili dosegali s hladnim pogumom, bistrimi očesom in hitrostjo roke.

Samo zaradi svojega poizvedovanja po Allie Lee je bil Neale postal prijatelj in stalni spremljevalec Placea Hougha. Tudi Ancilffe je iskal njegove družbe in tako so ga pogosto videvali v zabaviščih, ki sta jih ta dva najrajša posečala. Z Larryjem se ni bilo tako lahko zblížiti. Cowboy je bil postal v vsaki družbi kamen spotike; njegovo pojavljanje je delalo ljudi nervozne in ni pospeševalo prijetnega razpoloženja. Zakaj Larry, čeprav je še vedno govoril s tisto prostodušno zateglostjo kakor nekdanj ter igral prijaznega pohajkvalca, je vendar opravičeval ime, ki so mu ga bili pustili gostje iz Texasa. Bliskanje njegovih sinjih oči, ki so mrzlo, ostro in trdo zrlle iz rjavega obraza, ognjenordeči lasje, dostojanstvena postava, samokres, ki mu je bingljalo nizko ob stegnu — ti znaki so bili tako opazljivi, da nisi mogel prezreti njegove navzočnosti. Beauty Stantonova je trdila da ji je cowboy upropastil podjetje, in se ga je bala. Toda Neale

ni verjel, da bi bila njena trditve resnična. Vsa podjetja, dobra kakor zla, so uspevala v Bentonu.

Čudno je bilo, da je obhajalo to dražestno, zloglasno ženo, ki se je tolikanj plašila Larryja, tajno nagnjenje do Neale. Neale ne bi bil opazil tega, da ni bilo Houghovih suhih šal in ljubeznive ravnodušnosti Mr. Ancilffa, ki je slutil v Neale tekmeča. A njiju opazke so šle kor vobče vse, kar so čenčali Nealu kaj malo do živga, kaj ljudje. Kaj mu je bilo do teh stvari? Izkušnje plesišč so ga puščale hladnega, dasi je priznaval njihovo moč, in posečal jih je, kakor vse druge kraje, z edinim namenom, da bi našel kak ključ do usode, ki je bila zadela Allie Lee.

Place Hough je bil našel med nekimi došleci iz St. Louis znance, ki so prišli na zapad, da bi si ogledali železnico v Bentonu ter uprežali kako priliko za naložbo svojega denarja, in jim je odkrito povedal, da njihov poset ne bo dovolj slavno zapisan v zgodovini, če ne dajo njemu prilike, da jih reši nepotrebnega drobiža. In tako so priredili igro, pri kateri je šlo za velike denarje. Neale, Hough in petorica gostov so sedeli okoli mize.

Visoka igra je privabila gledalce. Vedenje gostov je bilo dokaj hrupno; pili niso malo in izgubljali so z ravnodušnostjo, ki je bila tudi za Benton neobičajna. Nealova sreča je omahovala zdaj sem, zdaj tja. Nazadnje je jel izgubljati, tako da si je moral izposoditi od Hougha.

Kmalu nato so stopila v dvorano Beauty Stantonova, Ruby in še neka ženska; v vidno radost tujih gostov so se jele tudi one zanimati za igro. Tedajci pa se je nepričakovano pojavil Larry Red King in je prikolovratil v bližino mize, premišljeno in malomarno, z napol dopušeno cigareto med ustnicami, jasno in bistro zroč s sinjimi očmi okoli sebe.

"Hej, ali je to on?" je vprašal eden izmed gostov.

"To je Red," je odvrnil Hough. "Upajmo, da ne išče koga izmed gospodov."

Zasmejali so se, toda smeh ni bil čisto neprisiljen.

"Povabite ga, naj igra z nami," je rekel drugi.

"Ne, Red ne mara kvart," je odgovoril Hough. "In prekleto nerodno bi bilo, če bi vas zasačil na kaki slepariji."

Iznova so se zatopili v globokoumne zapletke pokerja.

Toda Neale se ni mogel z ne-

razdeljeno pozornostjo posvetiti igri. Larry je bil blizu, ves prežeč in čuječ, in Nealu je bilo neudobno. Ruby je stala tik zraven njega, z očmi nekam tajinstveno in laskavo uprtimi vanj, in Beauty Stantonova mu je stopila za hrbet.

"Srečo ti prinašam, Neale," je dejala ter položila roko na njegovo ramo.

In res se je obrnila sreča Nealu v korist. Dobil je vrsto kvart, ki so nasule predenj tak kup zlata in bankovcev, da so se gledalci kar zgneli okoli mize. Ko je bila igra končana, je imel Neale tri tisoč dolarjev.

"Vidite, da sem vam prinesla srečo," mu je šepnila Stan-

tonova na uho. In preko mize se je porogljivo in mučno smehljala Ruby.

Obuvalo za vso družino

BUTALA'S
SHOE STORE
6410 St. Clair Ave.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

ŠPÉCIALNO ZA BOŽIČNI NAKUP!

SIX-WAY, SIGHT-SAVING REFLEKTOR SVETILKA

prej \$13.95

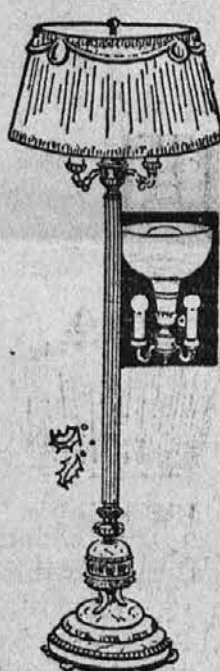
sedaj

\$7.50

Imamo polno zalogo električnih svetilk tudi za mi-zo, od

89c

naprej

Krasno darilo

ki se ga bo

družina rado-

vala. Bron ali

ivory ter z

zlatom prevle-

čeno, z svile-

nim senčni-

kom.

SUNBEAM AVTOMATIČNI MIXMASTER

Najboljši mešalec za jedila, kar jih je bilo še narejenih. Dobi se v zeleni, ivory ali belo-črni barvi. Ta mešalec za živila je najbolj priljubljen pri ženskah. Je tudi najtrdnjši, prenosljivi mešalec. Ima tako gonilno moč, da se ne ustavi in tudi ne gre počasneje, če postane zmes bolj trda. Kompletno z stiskalcem za sok, 2 krasni skledi. Ta Mixmaster bi bil jako lepo božično darilo za vašo ženo ali mater... Posebnost za božične praznike:

SAMO **18c** NA DAN

THE WISH OF THOUSANDS OF WOMEN...

"I'd love a ROYAL CLEANER for Christmas!"

Krasen, močan, lahek za obrat

NAJFINEJSI ČISTILEC, KI GA ZAMORE DENAR KUPITI

Izbirajte pametno... kupite **11 Royal** za božič!

Royal Vacuum Cleaner in Royal Hand Cleaner reg. \$59.95, za božič posebno oba za

\$39.95

"Give Electrical Gifts"

Razprodaja pohištva za praznike

Tukaj je res pravo BOŽIČNO DARILO za VAS ZASTONJ

En \$39.50, hotel special INNERSPRING MODROC

se vam bo dostavil absolutno ZASTONJ z nakupom kateregakoli seta pohištva.

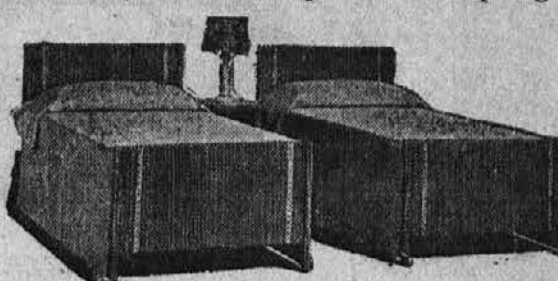
ZA SPREDNJO SOBO, SPALNICO ALI JEDILNICO

Mi smo pripravljene, da vam pokažemo največjo izbero pohištva, ki je bil še zbran v naši zgodovini. Čas je kratek. Največ tega moramo prodati pred novim letom.

Tukaj je, kako bomo to napravili.

ZNIZALI BOMO CENE DO KOSTI

poleg tega bomo dali ZASTONJ z vsakim setom pohištva ta \$39.50 hotel special Innerspring modroc.

Lahka odplačati! Nič obresti! Zamenjajte vašo staro North American Bank hranilno knjigo za pohištvo, ki ga potrebujete!

THE KRICHMAN & PERUSEK FURNITURE CO.

ODPRTO ZVEČER 15428-30 Waterloo Rd.

Prodajalna je odprta nocoj do 9

Poleg Ben Franklin 5 & 10c trgovine